

**RĂSPUNSURILE COMISIEI EUROPENE LA RAPORTUL SPECIAL AL CURȚII DE
CONTURI EUROPENE
„SPRIJINUL DIN PARTEA UE PENTRU BIODIVERSITATE ȘI PENTRU SCHIMBĂRILE
CLIMATICE ÎN PĂDURILE DIN UE: REZULTATE POZITIVE, DAR LIMITATE”**

REZUMAT

Răspunsul comun al Comisiei la punctele I-IV:

După cum a anunțat în Comunicarea privind Pactul verde european, Comisia a adoptat o Nouă strategie a UE pentru păduri pentru 2030¹, care vizează întregul ciclu forestier și promovează numeroasele servicii oferite de păduri. Pe baza Strategiei UE privind biodiversitatea pentru 2030, Strategia UE pentru păduri stabilește o viziune și acțiuni concrete pentru a îmbunătăți calitatea și cantitatea pădurilor din UE și pentru a consolida protecția, refacerea și reziliența acestora, precum și pentru a stimula contribuția sectorului forestier la noul model de creștere, în concordanță cu Pactul verde european.

Principalul obiectiv al strategiei este să asigure creșterea, sănătatea, diversitatea și reziliența pădurilor din UE, care contribuie în mod semnificativ la îndeplinirea obiectivelor noastre ambițioase în materie de sporire a biodiversității și de climă, la asigurarea mijloacelor de subzistență și la sprijinirea unei bioeconomii forestiere durabile. Strategia propune acțiuni menite să asigure conservarea și gestionarea durabilă a pădurilor din UE, inclusiv prin consolidarea monitorizării pădurilor și a planificării strategice. Aceasta prevede, de asemenea, măsuri de evitare sau de corectare a practicilor nesustenabile și urmărește să asigure un echilibru corect și sinergii între nevoia de a spori eforturile de protecție, refacere și adaptare a pădurilor pentru îndeplinirea obiectivelor UE în materie de climă și biodiversitate, pe de o parte, și diferitele interese socioeconomice legate de păduri, pe de altă parte.

IV.

a) Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030², adoptată în mai 2020, abordează deja problema pierderii biodiversității în UE, inclusiv în pădurile din UE. Unele dintre principalele angajamente ale Strategiei privind biodiversitatea, care vizează și pădurile, sunt: protejarea în mod legal a cel puțin 30 % din suprafața terestră a UE; protejarea cu strictețe a 10 % din suprafața terestră a UE, inclusiv a tuturor pădurilor primare și seculare care mai există în UE; gestionarea în mod eficace a tuturor zonelor protejate; elaborarea de orientări privind practicile favorabile biodiversității în materie de împădurire și reîmpădurire, precum și cele privind silvicultura apropiată de natură; o propunere de obiective ale UE de refacere a naturii, obligatorii din punct de vedere juridic, în 2021; și punerea în aplicare și asigurarea respectării legislației din domeniul mediului.

b) Articolul privind obligațiile de raportare nu include mențiuni privind calitatea controalelor. Pe această bază, statele membre au refuzat propunerea Comisiei de a include acest element în exercițiul de raportare anuală.

Deși teledetecția poate fi eficientă din punctul de vedere al costurilor și utilă în cazuri specifice (de exemplu, cazurile în care este încălcată legislația privind natura ca urmare a exploatării forestiere în zonele protejate), ea nu este, în general, un instrument suficient pentru a asigura punerea în aplicare a Regulamentului UE privind lemnul (EUTR). Faptul că o pădure este defrișată nu oferă prea multe

---

¹ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: „Noua strategie a UE pentru păduri pentru 2030” COM(2021) 572 final.

² Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: „Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 Readucerea naturii în viețile noastre” COM/2020/380 final.

informații privind legalitatea acestei operațiuni. Totuși, Comisia va promova utilizarea extinsă a informațiilor geospațiale, inclusiv a tehnicilor de teledetecție, pentru a permite autorităților competente din statele membre să asigure o mai bună aplicare a legislației naționale în vigoare privind silvicultura și activitățile de exploatare forestieră.

Regulamentul privind lemnul nu este singurul instrument al UE referitor la exploatarea forestieră ilegală. Exploatarea forestieră ilegală poate să contravină normelor prevăzute în Directiva Păsări și Directiva Habitare, și poate antrena răspunderea pentru repararea daunelor în temeiul Directivei privind răspunderea pentru mediul înconjurător. În ceea ce privește utilizarea teledetecției în scopuri de monitorizare, Comisia ar dori să facă câteva observații.

În primul rând, monitorizarea, inclusiv monitorizarea conformității, este o responsabilitate a statelor membre în temeiul acquis-ului menționat anterior.

În al doilea rând, în ceea ce privește monitorizarea conformității, teledetecția ar trebui considerată drept o sursă de informații geospațiale, iar informațiile geospațiale ar trebui să facă parte dintr-un set mai extins de intervenții necesare (asigurarea colectivă a conformității) pentru combaterea unor probleme precum exploatarea forestieră ilegală.

În al treilea rând, UE sprijină utilizarea de către statele membre a teledetecției și a informațiilor geospațiale prin intermediul acordului-cadru de parteneriat Copernicus privind adoptarea de către utilizatori dedicat platformelor naționale pilot de informare în domeniul forestier și utilizarea informațiilor geospațiale pentru combaterea exploatării forestiere ilegale în păduri (infraționalitate silvică).

În al patrulea rând, Comisia sprijină eforturile statelor membre de asigurare a conformității, inclusiv prin elaborarea unor orientări cu explicații privind informațiile geospațiale: a se vedea vademecumul privind asigurarea conformității în zonele rurale și ghidul sumar aferent: [Asigurarea conformității cu legislația de mediu în zonele rurale – Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene \(europa.eu\)](#); [Asigurarea conformității cu legislația de mediu în zonele rurale – Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene \(europa.eu\)](#) (ghid sumar) și Orientările privind combaterea infracțiunilor împotriva mediului și a încălcărilor conexe. Orientări privind combaterea infracțiunilor împotriva mediului, [Circabc \(europa.eu\)](#).

În fine, și Comisia are rolul de asigurare a respectării legii în calitate de gardian al tratatelor, pentru a se asigura că statele membre își îndeplinesc obligațiile relevante, de exemplu în temeiul Directivei Habitare, și utilizează diferite instrumente de investigare în acest context, inclusiv informațiile geospațiale.

c) Comisia ar dori să sublinieze faptul că, în comparație cu strategia anterioară din 2013, Noua strategie a UE privind adaptarea la schimbările climatice³, publicată în februarie 2021, include acțiuni mult mai ferme în sprijinul adaptării pădurilor, inclusiv prin crearea și distribuirea de informații, cunoștințe și soluții practice.

d) Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) sprijină politica europeană de dezvoltare rurală și contribuie la asigurarea sustenabilității economice, sociale și în materie de mediu a zonelor rurale. Finanțarea în cadrul FEADR a măsurilor privind domeniul forestier este o componentă esențială pentru îndeplinirea obiectivelor politicii și recunoaște multifuncționalitatea pădurilor.

---

³ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: „Construirea unei Europe reziliente la schimbările climatice – Noua strategie a UE privind adaptarea la schimbările climatice”, COM/2021/82 final.

Noul model de atingere a obiectivelor pe care îl va presupune viitoarea politică agricolă comună (PAC) va oferi statelor membre o flexibilitate sporită și, prin urmare, le va permite să țină seama mai bine de condițiile și de nevoile locale. Pe lângă cerința ca investițiile în împădurire să fie coerente cu obiectivele în materie de climă și de mediu în conformitate cu orientările Forest Europe, sprijinul acordat sectorului forestier trebuie să se bazeze pe un plan de gestionare a pădurilor sau pe un instrument echivalent.

Următorul cadru de performanță, monitorizare și evaluare prevede furnizarea anuală de informații utile privind măsurile în domeniul forestier. Totuși, efectele măsurilor în domeniul forestier asupra biodiversității și climei pot fi analizate doar printr-o evaluare a politicii.

V. Comisia acceptă aceste recomandări.

INTRODUCERE

17. Deși rata de execuție pentru cele două măsuri în domeniul forestier la sfârșitul anului 2020, de aproape 50 %, pare destul de scăzută, ar trebui remarcat faptul că aceasta este o rată tipică în special pentru proiectele de investiții, reflectând cea mai mare parte a sprijinului acordat. Investițiile în dezvoltarea zonelor forestiere și îmbunătățirea viabilității pădurilor necesită timp, iar plățile finale aferente sprijinului sunt efectuate la finalul proiectului respectiv. Prin urmare, se preconizează o creștere a ratei de execuție financiară la sfârșitul acestei perioade de programare. Având în vedere perioada de tranziție de 2 ani și regula „N+3”, aceasta va avea loc la sfârșitul anului 2025.

Ar trebui remarcat faptul că cheltuielile efectuate în domeniul forestier în cadrul altor măsuri de dezvoltare rurală, cum ar fi transferul de cunoștințe, serviciile de consiliere, infrastructura, serviciile rurale de bază (inclusiv planurile de gestionare a pădurilor în siturile Natura 2000) și măsurile de cooperare, sunt menționate în rapoartele anuale de implementare pentru fiecare program de dezvoltare rurală, deși unele dintre acestea sunt raportate împreună cu activități similare în sectorul agricol. În orice caz, în rapoartele anuale de implementare sunt prevăzute o monitorizare și o raportare separate pentru plățile compensatorii aferente zonelor forestiere din rețeaua Natura 2000.

OBSERVAȚII

Caseta 3 – Exemple de măsuri de conservare fără caracter specific

Referitor la Spania, Comisia a lansat la 27 februarie 2015 o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, solicitând autorităților spaniole să ia măsuri pentru protejarea și gestionarea siturilor Natura 2000. O scrisoare suplimentară de punere în întârziere a fost trimisă în iulie 2020.

Referitor la Polonia, Comisia a lansat la 9 iunie 2021 o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, solicitând autorităților poloneze să ia măsuri pentru protejarea și gestionarea siturilor Natura 2000⁴.

Caseta 4 – Protejarea pădurilor seculare în Polonia

Comisia revine și solicită din nou **Poloniei** să pună în aplicare hotărârea Curții de Justiție a UE cu privire la neîndeplinirea obligațiilor care îi revin în cadrul Directivei privind habitatele ([Directiva 92/43/CEE](#)) și al Directivei privind păsările ([Directiva 2009/147/CE](#)) în ceea ce privește protecția pădurii Białowieża⁵.

Polonia nu s-a conformat încă pe deplin hotărârii. Și mai important, Polonia nu a abrogat și nu a înlocuit anexa la planul de gestionare a pădurilor pentru districtul forestier Białowieża, introdusă în 2016, cu măsuri care să conserve integritatea sitului, să asigure conservarea și să protejeze speciile și

---

⁴ 2021 Pachetul de acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor din luna iunie: principalele decizii.

⁵ 2021 Pachetul de acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor din luna februarie: principalele decizii.

habitatele. Acțiunile avute în vedere de Polonia nu sunt conforme cu directivele și nici cu hotărârea Curții.

33. În conformitate cu Regulamentul UE privind lemnul (EUTR), lemnul și produsele din lemn „recolat în mod ilegal” înseamnă „recolat cu încălcarea legislației aplicabile a țării de recoltare care reglementează: drepturile de recoltare a lemnului în interiorul limitelor legale făcute publice; plățile pentru drepturile de recoltare și lemn, inclusiv taxele legate de recoltarea lemnului; recoltarea lemnului, inclusiv legislația din domeniul mediului și cel forestier, inclusiv gestionarea pădurilor și conservarea biodiversității, atunci când acestea sunt direct legate de recoltarea lemnului; drepturile legale ale terților privind folosința și proprietatea afectate de recoltarea lemnului; și comerțul și vama, în măsura în care este vizat sectorul forestier”.

34. Sistemul „due diligence” prevăzut în Regulamentul UE privind lemnul include adoptarea de măsuri și proceduri care permit accesul la toate informațiile relevante (etapa 1), proceduri de colectare și analiză a tuturor informațiilor și documentelor relevante (etapa 2) și prevederea unor măsuri și proceduri care sunt adecvate și proporționale pentru a reduce riscul la un nivel neglijabil (etapa 3).

36. Informațiile solicitate de Comisie se bazează pe articolul privind raportarea (articolul 20) din regulamentul. Statele membre au insistat asupra neincluzerii raportării obligatorii cu privire la unele aspecte suplimentare (cum ar fi calitatea controalelor).

Pe baza informațiilor disponibile, astfel cum sunt definite în articolul privind raportarea, Comisia urmărește să evalueze conformitatea activității de monitorizare a statelor membre, inclusiv normele naționale care definesc exploatarea forestieră ilegală sau procedurile utilizate pentru efectuarea controalelor. O serie de cazuri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor s-au bazat în trecut pe aceste informații. Dacă este necesar, Comisia solicită statelor membre să își justifice răspunsurile cu documente justificative care să permită verificarea exactității sau a caracterului complet al informațiilor (precum în cazurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor menționate).

39. Comisia ar dori să sublinieze faptul că există limitări la nivelul UE în ceea ce privește utilizarea datelor obținute prin teledetecție pentru asigurarea respectării Regulamentului UE privind lemnul. Utilizarea de către Comisie a informațiilor geospațiale pentru evaluarea posibilităților încălcări ale Directivei Habitate sau ale Directivei Păsări este în curs de elaborare, pe baza datelor obținute prin programul Copernicus și din alte surse. De asemenea, Comisia își va intensifica eforturile de sensibilizare a autorităților competente din statele membre și de sprijinire a acestora în îmbunătățirea utilizării informațiilor geospațiale pentru a asigura respectarea legislației relevante privind protejarea naturii. Acordul-cadru de parteneriat Copernicus privind adoptarea de către utilizatori sprijină deja platformele naționale pilot de informare în domeniul forestier și utilizarea informațiilor geospațiale pentru combaterea exploatării forestiere ilegale în păduri (infraționalitate silvică).

43. Directiva privind energia din surse regenerabile II (RED II) și Regulamentul privind exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură (LULUCF) au consolidat cadrul de durabilitate al UE pentru bioenergie după 2020. În special, RED II a extins criteriile UE de durabilitate și de reducere a gazelor cu efect de seră pentru a include biomasa pentru producția de energie termică și energie electrică (pe lângă biocombustibilii lichizi pentru transporturi) și a inclus criterii specifice pentru biomasa forestieră. În plus, RED II impune statelor membre să își conceapă schemele de sprijin astfel încât să se încerce evitarea distorsiunilor nedorite pe piețele materiilor prime. Noile propuneri legislative ale Comisiei de modificare a Directivei LULUCF⁶ și a RED II⁷

---

⁶ Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI de modificare a Regulamentului (UE) 2018/841 în ceea ce privește domeniul de aplicare, simplificarea normelor de conformitate, stabilirea obiectivelor statelor membre pentru 2030 și angajamentul de a atinge în mod colectiv obiectivul de neutralitate climatică până în 2035 în

consolidează în continuare cadrul de durabilitate al UE pentru utilizarea biomasei în scopul producerii de energie. În special, modificarea RED II propune consolidarea în continuare a criteriilor de durabilitate pentru biomasă și a recurgerii la principiul utilizării în cascadă. Propunerea aplică criteriile de durabilitate ale UE în cazul instalațiilor mai mici de producere a energiei termice și electrice și extinde zonele interzise pentru aprovizionarea cu biomasă forestieră. Aceasta propune, de asemenea, să se solicite statelor membre să nu acorde sprijin, deși cu unele excepții, producției exclusiv de energie electrică din biomasă forestieră începând cu 31 decembrie 2026.

45. Strategia actualizată în domeniul bioeconomiei (2018)⁸ include, într-adevăr, acțiuni menite să ducă la o mai bună înțelegere și măsurare a efectelor și impactului bioeconomiei asupra limitelor ecologice. Aceste acțiuni se bazează pe activitatea desfășurată de la strategia anterioară (2012) de Comisie și de organismele sale consultative, precum și de comunitatea generală de cercetare, de exemplu, Centrul Comun de Cercetare a înființat în 2013 un Observator bioeconomic cu scopul de a furniza date și informații cu privire la bioeconomia actuală. În 2017, acesta a fost integrat în Centrul de cunoștințe pentru bioeconomie al Comisiei, coordonat de Centrul Comun de Cercetare.

46. Comisia ar dori să sublinieze faptul că Legea europeană a climei⁹, recent adoptată, impune UE și statelor sale membre să asigure progrese continue în ceea ce privește îmbunătățirea capacității de adaptare, consolidarea rezilienței și reducerea vulnerabilității. În plus, statele membre se asigură că politicile lor de adaptare sunt coerente cu politicile sectoriale și se sprijină reciproc. În prezent, toate statele membre au elaborat deja strategii și/sau planuri naționale de adaptare, majoritatea acestora incluzând evaluări ale impactului schimbărilor climatice, ale vulnerabilităților și riscurilor pentru silvicultură. La nivelul UE, Comisia a publicat în februarie 2021 Noua strategie a UE de adaptare la schimbările climatice, care pune un accent mult mai mare pe păduri și include acțiuni în domeniul forestier mai numeroase și mai ferme comparativ cu strategia din 2013.

50. În conformitate cu Strategia UE pentru păduri adoptată în 2013, planurile de gestionare a pădurilor (FMP) sau instrumentele echivalente bazate pe principiile gestionării durabile a pădurilor sunt instrumente cheie în oferirea mai multor bunuri și servicii în mod echilibrat. FMP se află în centrul strategiei UE 2020 în domeniul biodiversității și al fondurilor de dezvoltare rurală ale UE. Strategia cuprinde aceste planuri, promovând și sprijinind utilizarea lor.

Răspunsul comun al Comisiei la punctele 51-52:

Grupul de lucru a conchis că criteriile și indicatorii pentru gestionarea durabilă a pădurilor (SFM) sunt instrumente valoroase pentru monitorizarea tendințelor, raportarea la nivel regional, național și internațional, și pentru evaluarea progresului global în direcția gestionării durabile a pădurilor, dar nu sunt suficiente în sine pentru a asigura gestionarea durabilă a pădurilor. Statele membre au implementat în acest scop sisteme care asigură punerea în practică a gestionării durabile a pădurilor,

---

sectorul exploatareii terenurilor, al silviculturii și al agriculturii și a Regulamentului (UE) 2018/1999 în ceea ce privește îmbunătățirea monitorizării, a raportării, a urmăririi progreselor și a revizuirii, COM(2021) 554 final

⁷ Propunere de DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI de modificare a Directivei (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului, a Regulamentului (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Directivei 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește promovarea energiei din surse regenerabile și de abrogare a Directivei (UE) 2015/652 a Consiliului, COM(2021) 557 final

⁸ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: „O bioeconomie durabilă pentru Europa: consolidarea legăturilor dintre economie, societate și mediu”, COM(2018) 673 final.

⁹ Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

inclusiv: legislație și cerințe interne, procese participative, mecanisme fără caracter obligatoriu (standarde, orientări etc.), stimulente și bune practici, precum și mecanisme voluntare bazate pe piață (certificare). Prin urmare, criteriile și indicatorii sunt utili și servesc la evaluarea SFM la anumite niveluri, nu însă la nivelul unității de gestionare. Noua strategie a UE pentru păduri pentru 2030 vizează identificarea unor indicatori și a unor praguri sau intervale suplimentare, pe baza criteriilor de gestionare durabilă a pădurilor din cadrul Forest Europe, a anumitor aspecte legate de climă și biodiversitate care se referă la condițiile ecosistemelor forestiere, cum ar fi obiectivele legate de sănătate, biodiversitate și climă, și prevede o propunere legislativă pentru a asigura un sistem coordonat de colectare și raportare a datelor de monitorizare a pădurilor în UE.

54. Studiul de evaluare a măsurilor de dezvoltare rurală privind domeniul forestier¹⁰ prevede că: „Planurile de gestionare a pădurilor pot juca un rol important în dezvoltarea SFM la nivel peisagistic, în special dacă sunt incluse în amenajarea teritorială pentru a asigura acoperirea corespunzătoare a tuturor aspectelor legate de SFM”.

55. Noua strategie a UE pentru păduri recunoaște multifuncționalitatea pădurilor, inclusiv funcțiile lor socioeconomice, de mediu și de adaptare la schimbările climatice/atenuare a efectelor acestora.

Silvicultura face parte integrantă din politica de dezvoltare rurală a UE, contribuind la îndeplinirea unora dintre cele mai importante obiective de mediu, sociale și economice ale politicii. Programele de dezvoltare rurală sprijină funcțiile economice, climatice și de mediu ale pădurilor, deși este posibil ca cele trei aspecte să nu aibă aceeași pondere în măsurile individuale din cadrul acestor programe.

58. Viitoarea PAC va oferi statelor membre o flexibilitate sporită în ceea ce privește conceperea schemelor de sprijin, inclusiv pentru păduri. Comisia a propus un nou model de atingere a obiectivelor, în care Uniunea stabilește parametri de bază în termeni de politici (obiectivele PAC, tipuri generale de intervenții, cerințe de bază), în timp ce statele membre dețin o responsabilitate mai mare și sunt mai răspunzătoare pentru modul în care îndeplinesc obiectivele și ating țintele convenite. Un grad mai ridicat de subsidiaritate va face posibilă luarea în considerare în mai mare măsură a condițiilor și nevoilor locale, în raport cu aceste obiective și ținte. Statelor membre le va reveni sarcina de a adapta intervențiile PAC pentru a-și maximiza contribuția la îndeplinirea obiectivelor UE.

Sprijinul pentru sectorul forestier ar trebui să contribuie la îndeplinirea obiectivelor specifice ale PAC în materie de climă și de mediu, precum și la dezvoltarea economică și socială a zonelor rurale.

Atunci când își concep intervențiile, statele membre trebuie să țină seama de obiectivele Pactului verde european și de recomandările specifice adresate statelor membre. În cursul procesului de aprobare a planurilor strategice PAC, Comisia va evalua dacă planurile sunt coerente cu Pactul verde european și cu strategiile și obiectivele acestuia.

În ceea ce privește toate intervențiile viitoare programate în cadrul planurilor strategice PAC, în viitorul cadru juridic sunt incluse unele dispoziții generale pentru sprijinirea intervențiilor în domeniul forestier. Pe lângă cerința ca investițiile în împădurire să fie coerente cu obiectivele în materie de climă și de mediu în conformitate cu orientările Forest Europe, sprijinul acordat sectorului forestier trebuie să se bazeze pe un plan de gestionare a pădurilor sau pe un instrument echivalent.

61. În conformitate cu Regulamentul FEADR¹¹ și cu orientările Comisiei adresate statelor membre, criteriile de selecție ar trebui aplicate în mod obligatoriu (cu unele excepții) chiar și în cazurile în care bugetul disponibil pentru măsură/cererea de propuneri este mai mare decât cererea de finanțare. Statele membre trebuie să instituie proceduri de selecție eficiente pentru a alege cele mai adecvate operațiuni care vor contribui la îndeplinirea obiectivelor măsurii.

¹⁰ Raport final privind Studiul de evaluare a măsurilor de dezvoltare rurală privind domeniul forestier, p. 85. Disponibil la <https://op.europa.eu/s/pkOE>

¹¹ Articolul 49 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 (JO L 347, 20.12.2013, p. 487-548).

Ar trebui subliniat faptul că, și în cazul aplicării insuficiente a criteriilor de selecție ca urmare a interesului moderat, toate condițiile de eligibilitate aferente măsurilor respective trebuie să fie îndeplinite ca o cerință obligatorie pentru acordarea unui grant conform.

64. Viitoarea PAC va oferi statelor membre o flexibilitate sporită și un grad mai ridicat de subsidiaritate pentru a simplifica normele privind sprijinul. În plus, statele membre vor avea posibilitatea de a stabili plățile pentru angajamentele de silvomediu și de climă pe baza costurilor suportate și a pierderii de venit, ținând seama de suprafața vizată în funcție de nevoile identificate și de obiective.

65. Sistemul de monitorizare nu are rolul de a măsura efectul (efectele) măsurilor, ci de a monitoriza progresele înregistrate de statele membre în punerea în aplicare a măsurilor în raport cu obiectivele stabilite.

66. **Tabelul 1** raportează în mod corect indicatorii de realizare și de rezultat relevanți pentru monitorizarea modului în care măsurile contribuie la biodiversitate, la atenuarea schimbărilor climatice și la adaptarea la acestea. Totuși, **tabelul 1** nu include indicatorii de context relevanți, și anume: **C.29** (Păduri și alte suprafețe împădurite) care oferă informații privind suprafața acoperită de păduri și alte suprafețe împădurite (total și pondere); **C.31** (Acoperirea terenului), care oferă informații privind distribuția efectivă a diferitelor categorii de terenuri, inclusiv a suprafețelor împădurite; **C.34** (arii Natura 2000), care oferă informații cu privire la ariile protejate din rețeaua Natura 2000 care sunt utilizate în agricultură și/sau silvicultură; și **C.38** (Păduri protejate), care oferă informații privind procentul din suprafața de pădure și din alte suprafețe împădurite protejate pentru conservarea biodiversității, a peisajelor și a elementelor naturale specifice.

67. Rolul indicatorilor de rezultat în cadrul sistemului actual și viitor de monitorizare și evaluare a măsurilor PAC este de a evalua sfera de aplicare a măsurilor relevante și de a verifica dacă punerea în aplicare a acestor măsuri de către statele membre se desfășoară conform planului.

Deși nu există indicatori de impact referitori la păduri, sistemul de monitorizare și evaluare include indicatori de context care oferă o imagine cuprinzătoare a suprafețelor acoperite de păduri (incluse în rețeaua Natura 2000).

Alături de indicatorii de realizare, acești indicatori sunt utilizați în evaluare, care analizează, în cele din urmă, efectele politicii.

CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI

72. Definițiile pentru „recoltat în mod legal” și „recoltat în mod ilegal” prevăzute la articolul 2 din Regulamentul privind lemnul al UE se referă la legislația națională aplicabilă în materie de exploatare forestieră, în privința căreia Comisia nu are competența de a acționa (cu excepția cazului în care legislația se referă la legislația UE, cum ar fi Directiva Habitate, în privința căreia Comisia poate acționa, după cum este ilustrat în exemplul din caseta 4). În plus, controlul îndeplinirii obligațiilor care le revin operatorilor și comercianților în temeiul EUTR este de competența statelor membre.

În ceea ce privește controlul îndeplinirii obligațiilor care le revin statelor membre, Comisia evaluează conformitatea pe baza informațiilor raportate în temeiul articolului 20 din EUTR. O serie de cazuri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor s-au bazat în trecut pe aceste informații. Dacă este necesar, Comisia solicită statelor membre să își justifice răspunsurile cu documente justificative care să permită verificarea exactității sau a caracterului complet al informațiilor (precum în cazurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor menționate).

73. Comparativ cu Directiva privind energia din surse regenerabile I (RED I), RED II a consolidat criteriile de durabilitate ale UE pentru bioenergie, inclusiv garanțiile suplimentare pentru asigurarea faptului că biomasa forestieră destinată producerii de energie este obținută în mod durabil. Propunerea legislativă a Comisiei de modificare a RED II consolidează și mai mult criteriile de durabilitate pentru

biomasă, include zone interzise pentru aprovizionarea cu biomasă forestieră, propune o aplicare mai largă a criteriilor de durabilitate ale UE la instalațiile mai mici de producere a energiei termice și electrice și limitează sprijinul național pentru producția exclusiv de energie electrică din biomasă forestieră.

Adaptarea pădurilor la schimbările climatice este abordată în Noua strategie a UE privind adaptarea și în Noua strategie a UE pentru păduri pentru 2030.

74. Planurile de gestionare a pădurilor (FMP) sau instrumentele echivalente bazate pe principiile gestionării durabile a pădurilor sunt instrumente cheie în oferirea mai multor bunuri și servicii în mod echilibrat și se află în centrul fondurilor de dezvoltare rurală ale UE. Comisia consideră că plățile efectuate în temeiul programului Natura 2000 pentru păduri, investițiile în ameliorarea rezilienței și a valorii ecologice a ecosistemelor forestiere, serviciile climatice și de silvomediu și conservarea pădurilor în cadrul programelor de dezvoltare rurală contribuie la biodiversitate și la reziliență la schimbările climatice. Comisia recunoaște însă că unele dintre măsurile privind domeniul forestier ar fi putut fi mai bine elaborate.

Deși viitoarea PAC va oferi statelor membre o flexibilitate sporită în ceea ce privește conceperea schemelor de sprijin, toate intervențiile trebuie să se bazeze pe o logică clară de intervenție, care să abordeze nevoile identificate ținând cont de cele nouă obiective specifice și de obiectivul transversal al PAC. Atunci când își concep intervențiile, statele membre trebuie să țină seama de obiectivele Pactului verde european și de recomandările specifice adresate de Comisie.

Sistemul comun de monitorizare al UE nu are rolul de a măsura efectele măsurilor privind domeniul forestier din cadrul PAC. Sunt prea mulți factori, pe lângă PAC, care influențează biodiversitatea și schimbările climatice în păduri. Efectele nete ale măsurilor din cadrul PAC pot fi analizate doar prin intermediul unor evaluări.

Recomandarea 1 – Îmbunătățirea contribuției la biodiversitate și la combaterea schimbărilor climatice în păduri

a) Comisia acceptă această recomandare.

Noua strategie a UE pentru păduri pentru 2030, adoptată la 16 iulie 2021, propune un set cuprinzător de acțiuni în vederea îmbunătățirii calității și a cantității pădurilor din UE, precum și în vederea refacerii și rezilienței acestora. Pune accentul pe necesitatea: de a identifica indicatori și praguri sau intervale suplimentare pentru gestionarea durabilă a pădurilor; de a oferi consiliere și orientări cu privire la dezvoltarea schemelor de plată pentru servicii ecosistemice; de a oferi orientări și de a promova schimburile de cunoștințe privind bunele practici în materie de adaptare și reziliență la schimbările climatice; de a prezenta o propunere legislativă privind observarea, raportarea și colectarea datelor în domeniul forestier la nivelul UE, care să cuprindă cerințe privind planurile strategice pentru păduri la nivel național/regional.

Aceasta se bazează pe Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030, adoptată în mai 2020, care a inclus un plan detaliat de acțiuni, împreună cu calendarul orientativ pentru derularea acestora, ce vizează îmbunătățirea aplicării măsurilor de conservare a pădurilor și, prin urmare, a reprezentat un pas important în direcția punerii în aplicare a acestei recomandări. Comisia va pune la dispoziție un tablou de bord care va reflecta stadiul punerii în aplicare a diferitelor acțiuni până la sfârșitul anului 2021¹².

---

¹² Tabloul de bord care monitorizează punerea în aplicare va fi publicat pe site-ul [Centrului de cunoștințe privind biodiversitatea](#).

În procesul de elaborare a celor două strategii menționate mai sus, Comisia a revizuit cadrul de politică actual bazat pe evaluările anterioare, precum și feedbackul primit în timpul consultărilor publice deschise. Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 prevede următoarele acțiuni relevante pentru punerea în aplicare a acestei recomandări de către Comisie:

- Propunerea Comisiei privind criteriile și orientările pentru identificarea și desemnarea zonelor protejate suplimentare și a coridoarelor ecologice, inclusiv o definiție a protecției stricte, și privind modul în care alte măsuri eficiente de conservare bazate pe zone și ecologizarea urbană pot contribui la îndeplinirea obiectivelor UE pentru 2030 în materie de protecție a naturii;
- Propunerea privind obiectivele UE în materie de refacere a naturii, obligatorii din punct de vedere juridic, inclusiv analiza posibilității unei metodologii la scara UE de cartografiere, evaluare și realizare a unei stări ecologice bune a ecosistemelor, astfel încât acestea să poată oferi beneficii;
- Orientări privind selecția și prioritizarea speciilor și a habitatelor pentru a se asigura că cel puțin 30 % din speciile și habitatele care nu se află în prezent într-un stadiu corespunzător de conservare sunt încadrate în această categorie până în 2030 sau prezintă o puternică tendință pozitivă;
- Orientări metodologice privind cartografierea și monitorizarea eforturilor de refacere și a stării și serviciilor ecosistemice;
- Orientări privind practicile favorabile biodiversității în materie de împădurire și reîmpădurire, precum și cele privind silvicultura apropiată de natură;
- O foaie de parcurs pentru plantarea a cel puțin alte 3 miliarde de copaci în UE până în 2030, în spiritul respectării depline a principiilor ecologice – publicată la 16 iulie 2021.

b) Comisia acceptă această recomandare.

Recomandarea 2 – Consolidarea luptei împotriva exploatării forestiere ilegale

a) Comisia acceptă recomandarea. Comisia va lua în considerare acest aspect în contextul viitoarei inițiative legislative privind măsurile de reducere la minimum a riscului de defrișări și de degradare a pădurilor asociat produselor introduse pe piața UE.

Acceptând această recomandare, Comisia subliniază faptul că nu este în măsură să își asume angajamente specifice în legătură cu posibilele propuneri legislative sau cu rezultatul negocierilor legislative cu colegiuitorii.

b) Comisia acceptă această recomandare. Noua strategie a UE pentru păduri pentru 2030 include o serie de acțiuni menite să accelereze punerea în aplicare și asigurarea respectării acquis-ului existent al UE.

Recomandarea 3 – Îmbunătățirea orientării măsurilor de dezvoltare rurală din domeniul forestier către aspectul biodiversității și cel al schimbărilor climatice

a) Comisia acceptă această recomandare.

Atunci când va aproba planurile strategice PAC, Comisia va evalua dacă sunt îndeplinite cerințele la nivelul UE și dacă intervențiile concepute se bazează pe evaluarea SWOT și a nevoilor, ținând seama de obiectivele Pactului verde european și de recomandările specifice ale Comisiei adresate fiecărui stat membru în parte.

Măsurile privind domeniul forestier finanțate în cadrul FEADR ar trebui să fie în concordanță cu principiile gestionării durabile a pădurilor, ținând seama de multifuncționalitatea pădurilor.

În cadrul viitoarei PAC vor fi eligibile doar investițiile în împădurire care sunt coerente cu obiectivele în materie de climă și de mediu, în concordanță cu principiile gestionării durabile a pădurilor, astfel cum au fost elaborate în Orientările paneuropene privind împădurirea și reîmpădurirea.

În plus, sprijinul pentru sectorul forestier trebuie să se bazeze pe un plan de gestionare a pădurilor sau pe un instrument echivalent.

b) Comisia acceptă această recomandare.

Totodată, reamintește faptul că impactul măsurilor privind domeniul forestier asupra biodiversității și combaterii schimbărilor climatice poate fi analizat doar prin intermediul unei evaluări.